

Soții pot alege după divorț pastrarea numelui din timpul casătoriei fără consimțământul celuilalt. Legea merge la promulgare

Plenul Camerei Deputaților a adoptat, miercuri, un proiect de lege potrivit căruia, după divorț, fiecare dintre foștii soți poate alege să păstreze numele purtat în timpul casătoriei, independent de consimțământul celuilalt.

Proiectul de lege are ca obiect de reglementare modificarea Codului civil în sensul recunoașterii exprese a dreptului fiecărui fost soț de a-și păstra numele dobândit în timpul casătoriei, independent de consimțământul celuilalt.

'La desfacerea casătoriei prin divorț, fiecare dintre soți poate alege să păstreze numele purtat în timpul casătoriei sau să revină la numele purtat anterior. Instanța ia act de această manifestare de voință prin hotărârea de divorț. Dacă soții nu aleg numele pe care îl vor purta după divorț, fiecare dintre foștii soți va păstra numele purtat în timpul casătoriei', conform inițiativei legislative.

În expunerea de motive, inițiatorii subliniază că legislația în vigoare prevede trei posibilități cu privire la alegerea numelui de familie în contextul divorțului: fie se revine la numele purtat înainte de casătorie, fie există un consens cu privire la numele ce urmează a fi păstrat după divorț, fie, în lipsa consimțământului unuia dintre soți, celălalt soț justifică un interes legitim, temeinic de a păstra numele obținut în timpul casătoriei.

'Din această perspectivă, în situația în care unul dintre soți dorește să păstreze numele dobândit în timpul casătoriei, însă celălalt soț se împotrivesc, primului îi revine sarcina de a proba acele motive temeinice care justifică menținerea numelui dobândit, urmând ca instanța de judecată, analizând temeinicia probatoriului relativ fie la un interes legitim serios, fie la interesul superior al copilului, să admită sau nu o astfel de cerere. Avem convingerea că actuala reglementare nu ține cont de o serie de realități sociale care ar trebui să permită foștilor soți să își păstreze oricare dintre nume. (...) Pastrarea numelui dobândit în timpul casătoriei după divorț reprezintă o problemă circumscrisă drepturilor fundamentale ale omului și, inerent, de autonomia personală a fiecărui cetățean. În primul rând, potrivit principiului constituțional al respectării vieții private și al demnității umane, fiecare individ are dreptul să își construiască și să își protejeze propria identitate, numele fiind un element esențial al acestei identități, astfel încât libertatea de a-l păstra nu poate fi condiționată de acordul unei terțe persoane, chiar dacă aceasta este fostul soț', se mai arată în expunerea de motive.

Proiectul a fost adoptat și de Senat iar Camera Deputaților este for decizional în acest caz.